

יוצא לאור ע"י כולל להוראה 'כולל מוהרא"ש' מיסודו של
כ"ק מוהרא"ש צוק"ל בנשיאות מורינו ורבינו דוד צ' שליט"א

פרשת: דברים עלון מס': 51

דבר המערכת

בין הזמנים!? כפי שמוהרא"ש זי"ע תמיד היה חוזר ואומר שאין מושג כזה "בין הזמנים", ובין הזמנים היחיד הוא בין המיתה לקבורה, ב"ה אברכי הכולל ממשיכים לנצל את הימים האלו בלימוד נפלא, כמו כן שיעור הדף היומי מפי הרה"ג אליעזר אדלשטיין שליט"א ימשיך כרגיל מידי יום בשעה 10:30 בבוקר.

עלון "ניצוצי הכולל": ב"ה כפי שאתם רואים, העלון גדל והכפיל את עמודיו ויוצא כעת בעיצוב חדש ומאיר עיניים עם תוכן חדש, הוצאות העלון גבוהות מאוד (בעיקר ההדפסה), והם מסתכמות באלפי שקלים מידי חודש, אשרי מי שיזכה לקחת חלק בעלויות ההדפסה ובזיכוי הרבים העצום, כמו כן ניתן להקדיש את העלון לרפו"ש, להצלחה, ולהבדיל לע"ג, פנו אל ראש הכולל בשעות הערב: 054-8469717.

מדור חדש: השבוע נוסף מדור חדש "שאל את הרב", המדור ירכז שאלות מעניינות ומבחרות, אשר נשאלו אצל ראש הכולל הרב גד סולומון שליט"א, עקבו אחר המדור. כמו כן ניתן לשלוח שאלות בהלכה ואנו נשתדל לעלות אותם במדור זה.

מזל טוב: ברכת מזל טוב לאברך היקר ר' אליעזר דוד שטיינר נ"י, לרגל הולדת הבן בשעה טובה שיזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים.

דבר ראש הכולל

דיבורים טובים!

"אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל": כתב מרן החיד"א בספרו נחל קדומים: "הדברים" קרי - **הדברים** בפתח והבית דגושה, מלשון "דבר אחד לדור", דהינו מנהיגים, "אלה" בגימטריה שלושים וששה, רמז לל"ו צדיקים שקיימים בכל דור ודור, שבזכותם קיים העולם.

ומה תפקידם של המנהיגים "**הדברים**"? להכניס בכל נשמות את הענין של דיבורים טובים, לדבר דיבורים אל הקב"ה, ומהקב"ה, שכולם יפתחו את פיהם וידברו אל הקב"ה כל מה שהם צריכים ברוחניות וגשמיות, וכשהאדם זוכה לקדש את דיבורו, אזי זוכה להנהיג את עצמו ובני ביתו בחסד וברחמים, ויש לו יישוב הדעת, כי שאדם מתבודד בינו לבין קונו זוכה להנהיג את עצמו ברוגע.

זה מה שנאמר בהמשך הפרשה: "**ובדבר הזה**, אינכם מאמינים בה' אלוהיכם", ופי' מו"ר הרה"צ שליט"א, ע"פ דברי רבינו ז"ל (לקו"מ ח"ב תורה מ"ח) שאמונה תלויה בפה של האדם, כמש"כ "אודיע אמונתך בפי", שכמה שהאדם מדבר יותר דיבורי אמונה, נכנסת בו יותר האמונה, וזה סוד ההתבודדות שכל דיבור ודיבור נתווסף בו יותר האמונה, וזה מה שמשנה רבינו רמז בפסוק: "ובדבר הזה" - כלומר **הדיבור הזה** שהמרגלים דברו בגנות ארץ ישראל שהיא מקור האמונה בא על ידי - "אינכם מאמינים בה' אלוהיכם", כי אם לא מדברים דיבורי אמונה, אזי ח"ו לא מאמינים בהקב"ה, וכן להיפך, ככל שמדברים דיבורי אמונה אזי מאמינים יותר, כי בדיבור תלוי הכל.

ובפרט שאדם זוכה לדבר גם **דיבורי תורה**, זוכה שהתורה תנהיג אותו וידע איך להתנהג, וזה מה שמוכח במדרש רבה (דברים א'): "משה רבינו עד שלא זכה לתורה, כתוב בו: "לא איש דברים אנוכי", **כיון שזכה לתורה נתפא לשונו**, הוי אלה הדברים". ומשה רבינו רצה שנדבר אך ורק דיבורי תורה ותפילה.

זה מה שמוכח במגלה עמוקות ש"אלה" ר"ת "אבק לשון הרע", שמשנה רבינו הוכיח את עם ישראל לא לדבר דיבורים רעים, והוסיף על זה הבית ישראל זי"ע, שכאשר אדם זוכה לשמור פיו ולשונו מאבק לשון הרע, מתקיים בו "הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל", שדברי הצדיקים עושים בו רושם ומשפיעים עליו. **ובפרט** שאנו נמצאים בערב "שבת חזון", ואנו צריכים לשמור על הדיבור מלשון הרע ורכילות שבעון זה נחרב בית מקדשנו.

השבוע, בה' אב, היה הילולא של **האר"י הקדוש** זיע"א. ומסופר כי בזמנים מסוימים ארגן האריז"ל "הסגר" עם עשרה מתלמידיו, וערך סדרים מיוחדים לשמירה על קדושה ומניעת מחלוקת. הוא נהג להזהירם תדיר על חשיבות אהבת אחים ושלוה ביניהם. בערב שבת אחד, פרצה **מחלוקת** שהחלה בנשים והתפשטה בין התלמידים. כשיצא האר"י עם חבריו לקבל את השבת, הבחין מהרח"ו שפני רבו נפולות. לאחר התפילה הסביר האר"י כי ראה ברוח קדשו את הס"מ מקטרג עם הפסוק "גם אתם גם מלכם תיספו", ואמר שהדבר נגרם אך ורק בשל המריבה שהתלקחה - כי כל עוד שררו ביניהם שלום ואחדות, לא היה לשטן פתח לקטרג. באותו ערב, נסתלק לשמי רום רבן של ישראל. **נקווה וניחל לגאולה האמיתית והשלמה במהרה בימינו אמן.**

בברכת שבת שלום ומבורך
הרב גד סולומון ראש הכולל

זמני השבת

ר"ת	מרכז (תשס"ט)	כניסת שבת	ידושלים
20:47	20:14	19:01	
20:49	20:17	19:18	ת"א
20:50	20:18	19:18	חיפה
20:47	20:15	18:56	יבנאל

לאחרונה אני זוכה לומר בכל לילה "תיקון חצות", רציתי לדעת האם גם בשבתות וימים טובים צריך לומר?

תשובה: "אודות שאלתך וכו', בברסלב
נוהגים לומר בליל שבת ובליל ראש חודש
ובליל יום טוב גם כן תיקון חצות, אבל רק
תיקון לאה, שזהו החצי השני של סדר תיקון
חצות.

ובכלל כל עניין אמירת תיקון חצות היינו,
שנזכיר לעצמינו שאנחנו בידי הקדוש
ברוך הוא... וזהו הזמן היחידי שאדם יכול
למצוא את הקדוש ברוך הוא בגלוי, וכן לא
בחינם שאמר רביז"ל (ליקו"מ ח"א סי' קמ"ט),
שאמירת תיקון חצות זה כמו פדיון, כי אז
יכולים להמתיק כל הדינים, וכמו שאומר
רביז"ל (ליקו"מ ח"א סי' רט"ו), שיש כ"ד בתי
דינים, והבית דין העליון דן רק בעת
חצות... והנה אנו צריכים המתקת הדינים
בששת ימי החול, ובשבת, בחג, ובראש
חודש... ולכן גם בשבת ובראש חודש
וביו"ט שייך תיקון חצות בעת חצות, שאז
הוא עת רצון גדול, והבן" (מתוך אשר בנחל
חלק ל"ב עמ' קי"ב).

שאלה: בליל שבת לפני הקידוש, אשתי מניחה את החלות על הפלטה
כדי שיהיו חמות ופריכות, האם אני צריך להקפיד שהחלות יהיו על
השולחן ושהיו מכוסות כשאני עושה הקידוש?

תשובה: כידוע, ישנם שלשה טעמים לכיסוי החלות בשעת הקידוש: א.
כדי שיהיה ניכר שהסעודה היא "לכבוד השבת". ב. מצד "דיני קדימה"
בברכות, שלא תראה הפת בושתו. ג. "זכר למן" שהיה מכוסה מלמעלה
ומלמטה. ויש ביניהם כמה נפק"מ להלכה, וזה אחד מהם:

לפי הטעם הראשון, אם מביאים את החלות רק לאחר הקידוש ניכר יותר
שהוא לכבוד השבת, וכן מצד "דיני קדימה" הוא פתרון יותר טוב שהחלות
אינן על השולחן, אמנם לפי הטעם השלישי של "זכר למן", בדרך זו אין
מקיים זאת.

וכן העלו הפוסקים, **שלכתחילה יש להביא החלות לפני הסעודה** (כ"כ
הערוך השולחן סימן רע"א סכ"ה) שאין זה כבוד השבת שהמרכיב המרכזי של
הסעודה נעדר לגמרי מן השולחן בתחילת הסעודה, (וכ"כ בשו"ת מנחת יצחק
ח"ג סימן י"ג י'), וזה המנהג הרווח לכתחילה אצל כל בתי ישראל שהחלות
נמצאות על השולחן כדי שהכל יהא ערוך ומסודר בשעת הקידוש, (וכן הוא
בשו"ע הרב שם סי"ז ועוד פוסקים) וכך שמעתי ממו"ר הרה"ג משה פנירי
שליט"א שיש להקפיד שלא להשאיר את השולחן ריק ללא חלות **במשך כל
השבת**.

ומאי דך: דעת הגר"א (מעשה רב אות קי"ח), להקפיד שבשעת הקידוש **לא
יהא הלחם על השולחן** (ולפ"ז יש מקפידים להביא הסלטים רק לאחר
הקידוש), ואם כן מצינו מקור להיפך שאין להשאיר החלות על השולחן.

ולמעשה: אע"פ שלכתחילה צריך להקפיד שהחלות יהיו על השולחן
לפני הקידוש, מכל מקום כשיש צורך ניתן להביאם לאחר הקידוש, ובשעת
"ברכת המוציא" יכסם מלמעלה ומלמטה, וכך יקיים גם הטעם של "זכר
למן" - "וככה מרויחים לצאת ידי כל השיטות".

גם אתה יכול לשאול: kolelmoharosh@gmail.com

מעלת לימוד ההלכה מספרי ברסלב

"באותה העת שיצא הספר "ליקוטי מוהר"ן" ורבינו ז"ל הפליג מאד בלימוד ספרו הקדוש, ובפרט מי שזוכה לחדש בו דבר
ובא אליו אחד מאנשי שלומנו, והציע לפני רבינו ז"ל, את חידושו שהתחדש לו בליקוטי מוהר"ן, וחי"ר רבינו ז"ל וענה ואמר בזו
הלשון - "אתם יכולים לקמט את הספר שלי ככל שתמצאו, רק **מסעיף קטן אחד שבשולחן ערוך** לא לזוז אפילו פסיעה" (פעולת
הצדיק סימן תשפ"ח).

הקדשות

העלון הודפס

להצלחת גלעד בן חנה ושמרית בת רחל שיזכו לנחת דקדושה מהילדים בריאות
שמחה ושפע ישועות, וגאולה שלמה בקרוב.
וכן לרפואה שלמה במהרה ל**אליעזר שלמה בן מזל שמחי**

זכות הדפסת העלון

לרפואה שלמה ושפע ישועות **למשה בן אירן ולעידית מלכה בת מזל** וכל יוצאי
חלציהם, שיזכו למזל ברכה והצלחה ונחת דקדושה מכל ילדיהם.

פניי אוצד לאברכי הכולל

אף שעכשיו הוא בין הזמנים שאין כולל, אבל אתה יודע מה שאני תמיד אומר **שאין דבר כזה בין הזמנים**, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת פג:): 'לעולם אל ימנע אדם את עצמו מבית המדרש ומדברי תורה ואפילו בשעת מיתה, שנאמר (במדבר יט, יד): "זאת התורה אדם כי ימות באהל" - אפילו בשעת מיתה תהא עוסק בתורה'; ומה נקרא 'בין הזמנים'? בין מיתה לקבורה, זה נקרא 'בין הזמנים', ולכן אני מאוד מבקש אותך שאל יחסר לך יום אחד מבלי לימוד 'דף היומי', שזה חיות לנפש, וחבל מאוד להחסיר יום אחד מבלי לימוד דף גמרא, כי **דף גמרא ליום זה חיות רוחני**, ואשרי מי שחוטף בכל יום דף גמרא אפילו בגירסא. (י"ט אלול תשע"א)

דרשות מוהר"א ש לאברכים

היסוד הוא - שאדם צריך לראות שמצידו יהיה שלום בית שהוא לא יתחיל לריב - 'אני אומר שזה עכשיו יום', והיא אומרת שזה עכשיו 'לילה', והיא מתעקשת - **'את יודעת מה, את צודקת!'** עכשיו נזכרתי שעוד לא קידשתי את הלבנה, בואי נחפש את הלבנה, את אומרת שעכשיו זה לילה; ואז היא בעצמה תתפרץ בצחוק. או הפוך, בלילה - 'לא, זה עכשיו יום!' ומתעקשת - 'בסדר בואי לבחוף, נשתזף קצת בשמש'...

הרי **אם הולכים ראש בראש תמיד יהיה מחלוקת**, איך באה מחלוקת בבית? 'אני אומר - זה דווקא!' - 'דווקא?!' אני אעשה לך דווקא!

ולכן תהיו פיקחים, והקדוש ברוך הוא יעזור שהדברים שאני דברתי איתכם עכשיו שלא ילכו לבטלה, ותצייתו. ואני יודע מה שאני מדבר, **שאם אתם רוצים חיים טובים - תהיו ותרנים בתוך הבית**. 'לא אני אלמד אותה לקח!' מה קרה?! התחנת כדי ללמד אותה לקח?! בישיבה - שני בחורים אחד מלמד את השני לקח - אז מחר אני לא מדבר איתך וגמרנו, אתה לא חבר שלי, לך תעוף מפה, אני לא רוצה להכיר אותך. **אבל עם האישה זה לא ככה**. (הצלחה לאברכים)

סיפור לשבת

מעשה שהיה באחד מימי 'תשעה באב' בשנות 'מלחמת עולם השניה', כפי שהעידה אשה אחת מנכדי הגה"ק רבי הלל מקולמייא זי"ע (בת חתנו ר' יצחק אייזיק ליכטנשטיין זצ"ל), שהפרידו אותה כמו רבי רבבות מאחינו בני ישראל מאמה ובעלה, והכניסוה לאחד המחנות.

כאשר הגיע יום תשעה באב הוציאו את כל דרי המחנה לחצר תחת כיפת השמים - ואותו היום יום בהיר בשחקים היה ללא שום זכר לעננים.

הרשעים ימ"ש ציוו עליהם לישב על קרקע החצר שהייתה מחופה באבנים משוננות ומחודדות בכדי שידקרו אותם ברגליהם, ועל כולנה העמידו מנגנים בכלי זמר - במינים ועוגב וכל צלצלי שמע, בכוונה תחילה לדכאותם ביום המרה והנמרה תשעה באב עד דכדוכה של נפש.

אישה זו לא הייתה יכולה לסבול השפלה נוראה זו, ומתוך מעמקי לבה זעקה **אבינו שבשמים לא למעני עשה, ואף לא למען כבוד עמך בית ישראל, אלא למען כבוד שמך יתברך ויתעלה, פתח נא את ארובות השמים וירד 'שלאקס רעגען'** (גשם חזק בלשונם באונגריין) **ויפסק חילול השם הנורא הזה**.

תוך כמה דקות נראו עננים כבדים בשמים, ויפתח ה' את ארובות השמים והחלו לרדת גשמים עזים עד אשר כל הרשעים הבריחו עצמם ומנגניהם אל תוככי הצריפים. אז נשמו גם כל היהודים לרווחה כשיכלו להכנס אל תוככי צריפם.

וסיפרה אותה אשה, שממעשה זה **שאבו חיזוק במשך כל תקופת המלחמה להאמין כי אבינו רוענו משגיח עלינו על כל צעד ושעל - בראותם שבתוך הסתר הפנים הגדול והנורא שומע הקב"ה את שוועת הזועקים אליו**.

הקדשות

זכות הדפסת העלון

להצלחת **משפחת קליין** יברכם השם בשפע של בריאות נחת מכל יוצאי חלציהם, שמחה, והצלחה גדולה בכל מעשה ידיהם!

זכות הדפסת העלון

לרפואה שלמה במהרה וניסים נגלים לילדה **שירה אסתר בת אביטל** אשגרו.

השלום בפרשה

איך לומר ביקורת?!

כמה כללי ברזל לאמירת ביקורת:

א. לעולם אל תגיד ביקורת בשעת מעשה: יש קושי גדול לשתוק ולא לומר ביקורת בשעת מעשה. ומאידך, יש קושי יותר גדול לקבל ביקורת בשעת מעשה. **והסיבה היא:** בשעת מעשה אנחנו לא פנויים רגשית לשמוע הערות. וגם אם שמענו את ההערה - אנחנו לא מוכנים נפשית כרגע לעשות שינוי! ולכן אל תאמר ביקורת בשעת מעשה, גם אם היא בוערת בך. כי אם המטרה שלך היא לגרום לשינוי, בדרך כלל אם תגיב בשעת מעשה - הביקורת לא תתקבל. לכן **חכה לזמן נוח ונעים**, ואז תעביר את הביקורת. "רגע, אבל אתה רוצה שאני יהרוס בידיים את המצב רוח הנעים עם הביקורת שלי?" תשובה: "אם המטרה שלך היא ליצור שינוי, ושהביקורת תתקבל, אז תגיד אותה דווקא כשנעים!".

ב. ליד, ולא מול: ביקורת מתקבלת יותר בקלות כשהיא נאמרת **כשאנחנו זה לצד זה**. כשאנחנו באים ואומרים לה, 'ש' לי משהו לדבר איתך' התחושה שהיא נכנסת אליה מיד, היא התגוננות. ובדרך כלל התחושה הזו חוסמת אותה מלקבל את הדברים. לכן המתן להזדמנות מתאימה, כמו נסיעה נעימה ברכב, ישיבה על ספסל בפארק, בשעת הליכה או טיול קטן, ואז תשחיל את הביקורת בטבעיות ובאגביות. במצב כזה נח ונעים יותר לקבל את הביקורת.

ג. הקדמת שבחים: לפני שאתה אומר את הביקורת תקדים כמה מילים נעימות, תציין כמה אתה כן מרוצה ממנה, אלו נקודות טובות גילית באישיותה, ומהם המעשים שבהם אתה נהנה מההתנהגות שלה. ורק אז תעבור לביקורת.

ד. מה שמפריע לי [עם דגש על ה-לי!]: כאן אתה אומר מהי הנקודה שמפריעה לך, והדגש כאן הוא על מה שמפריע לי. כי אתה לא רוצה להגיד שהיא לא טובה או לא בסדר, אלא מה מפריע לך בהתנהגות שלה. [זה כמו - 'את לא הבעיה, אלא אני'] לדוגמה: "רק שיש איזו נקודה קטנה שרציתי לומר לך. כשאנחנו מגיעים לשבת להורים שלי, מפריע לי ש...".

סיום יפה: אתה לא רוצה להשאיר אצלה טעם מר, אחרי הכל לא נעים שמאוכזבים או לא מרוצים ממך. ולכן תחזור לומר שוב כמה מילים טובות ונעימות (מהר' משה עמר הי"ו).

עצה טובה: להעיר בצורת כתיבה: התועלת היא, המכתב לא יודע לצעוק, המכתב לא עושה פרצופים, אין לו פליטות פה, את המכתב ניתן לקרוא כמה פעמים ולהבין מה בדיוק רוצים (ובאמת כשקורא לאחר יום יומיים, רואה שהגדים ומעדן את הלשון שוב ושוב), הכי חשוב שבמכתב את ההערה הכי קשה ניתן לרפד במילים חמות "לאשתי היקרה לי מכל".

נלמד ממשה רבינו כיצד להוכיח ולבקר בדרך נעימה, כמו שדרשו חז"ל על הפסוק (משלי כח כג) "מוכיח אדם ימצא חן - זה משה שמצא חן בעיני אלוקים ואדם". ונזכה לחיים טובים ומאושרים.

פרשת "דברים" ידועה גם בכינויה 'פרשת התוכחה', לפי שבה מוכיח משה רבנו את ישראל על כל אותם מקומות בהם 'הכעיסו לפני המקום', ולכן מזכיר הוא את כל המקומות הללו **ברמז 'מפני כבוד'** של ישראל. כלומר, באה התורה הקדושה ללמדנו בזה, כי כשבאים להוכיח את הזולת חייבים לעשות זאת **בצורה מכובדת** ולשמור על כבודו, ואין בידינו שום היתר לגבותו עקב כך.

ואמר רבינו ז"ל (לקו"מ תניא תורה ח'), "שאע"פ שתוכחה הוא דבר גדול, אעפ"כ **אין כל אדם ראוי להוכיח**, כי ע"י תוכחה של מי שאינו ראוי, לא די שאינו מועיל אלא מבאיש ריחם של הנשמות השומעים תוכחתו, כי אי אפשר להוכיח את ישראל על עוונותיהם, כי אם מי שיכול להוסיף **וליתן ריח טוב** בנשמות על ידי שהוא מוכיחם, ע"ש.

סיפר רבי יוסף יצחק מליובאוויטש זצ"ל לתלמידיו, שבהיותו נזקק לקבלת **זריקה** במהלך טיפול רפואי, ראה את ההכנות הרבות שמבוצעות בטרם נתינת הזריקה: שטיפת הידיים, לבישת כפפות סטריליות, חיטוי מקום הזריקה, ועוד... ומכך לימדנו הוראה לחיים: בטרם "נדקור", בטרם נבקר ונעיר לשני, יש לוודא כי **"ידינו נקיות"** משיקולים זרים ואישיים, ורק אז נאמר את שיש לנו לומר באופן המתאים.

ביקורת בין בני זוג היא **"תרסיס רעל"** שחונק וקוטל את הקשר הזוגי! כל הערה היא סדק! סדק, ועוד סדק, ועוד סדק... עד שהבית קורס! כל אדם מחפש הערכה וכבוד במיוחד ובעיקר מן זוגו אך - כשהוא חווה מילים שמקטינות ורומסות אותו הוא מתייבש ונובל! בן זוג שמבוקר - באופן תדיר ובעוצמה יסתגר בתוך עצמו ללא שום רצון לשוב ולתת אימון בבן זוגו.

אחד **המחקרים** המעניינים בתחום ביקורת בזוגיות, נערך על ידי ג'ון גוטמן, שעקב במשך חודשים אחרי זוגות בראשית דרכם. הוא הצליח לנבא את עתיד הזוגיות - חיבור מוצלח, גירושין רגשיים או פרידה - ותחזיותיו התאמתו. גוטמן גילה שדפוסי התנהגות שליליים בתחילת הקשר, ובעיקר ביקורת, משפיעים על עתיד הזוגיות ועלולים להיות הרסניים.

ולכן בכל פעם שאנו חושבים שיש צורך להעביר ביקורת, נעצור רגע קודם, ונשאל את עצמנו **שלוש שאלות: 1. מה? 2. למה? 3. האם?**

1. מה אני הולך לומר? כשאדם שוקל את דבריו טרם השמעתם, הוא יבחר לרוב את המילים הרכות והנכונות יותר.

2. למה אני עומד לומר זאת? איזו מטרה יש לי בזה? לאחר חשיבה והסקה שאין מטרה לא אומרים כלום! כי 'מה יצא מזה'?

3. האם הביקורת הזו אכן תביא אותי למטרה אליה אני שואף להגיע? ואם לא איזה תועלת תהיה באמירתה? (ספר שלום עליכם).

מתוך תכנית גדול השלום - להדרת חתנים ויעוץ זוגי, לפרטים: הרב גד סולומון 054-846-9717

הצטרפו לקו
השיעורים במספר
077-323-7830
שלוחה 1 גברים
שלוחה 2 נשים
שמעו ותחי נפשכם.

להקדשת 100
עלונים לזכות
יקיריכם בסכום
סמלי של 50 ₪
חייגו:
04-648-1112

כולל מוהרא"ש שט"י עמותת 'תורת חסד - תפארת אברכים'
• **טלפון המשרד:** 04-648-1112 (א-ה 09:00-13:00)
• **פריטי החשבון:** בנק מזרחי טפחות (20) סניף נשר (523) ח-ן 26578
• **בית/פייבוקס:** 054-8469717
• **נדרים פלוס:** בחיפוש 'כולל מוהרא"ש'
• **לקבלת העלון במייל:** kolelmoharosh@gmail.com